

NIEUW KANTOOR/ASSOCIATIE

Cleber Advocaten (mrs. M.J. Drop en B.L.M. Voorvaart) Koningslaan 35 (1075 AB) postbus 75548 (1070 AM) Amsterdam, tel. 020-3058888, fax 020-3058889

Kühn c.s. Advocaten (mrs. T.C. ten Rouwelaar-Hoogland, B.R. de Boer-Kühn en J.E. de Wijn) Nijenburg 75 (1081 GE) postbus 71880 (1008 EB) Amsterdam, tel. 020-5400170, fax 020-5400179

Neijenhof Luyt Advocaten (mrs. R.J. Neijenhof en S. Luyt) Keizersgracht 722 (1017 EW) Amsterdam

PUUR Advocaten (mrs. J.L.G.M. Verwiel en D.K. Nijhuis) Verlengde Poolseweg 18 Claudius Prinsenhof (4818 CL) postbus 5660 (4801 EB) Breda, tel. 076-5236070, fax 076-5236071

Het Raadskwartier (mrs. M. Haanstra, P.A.J. Mulders en H. Postma) Korreweg 66 (9715 AD) Groningen, tel. 050-5757850, fax 050-5772288

Wijnkamp & Keulers Fiscaal Juristen (mr. S. Wijnkamp) Brugstraat 73 (4701 JT) postbus 3207 (4700 GE) Roosendaal, tel. 0165-561893, fax 0165-563103, e-mail info@wijnkamp-keulers.nl

MEDEVESTIGING

Van Appia & Van der Lee Advocaten (mr. J. van Appia) P.J. Oudweg 33 (1314 CH) Almeren, tel. 036-5238438, fax 036-5238439

Menkveld & Kouwenaar Advocaten (mr. A. Kouwenaar) Computerweg 12 b (3821 AB) Amersfoort, tel. 033-4553177, fax 033-4553180, e-mail advocaten@kouwenaar.nl

Mulders-Peters Advocaten (mr. J. in 't Ven) Akerstraat 157 (6466 HE) Kerkrade, tel. 045-5430107, fax 045-5411630

NAAMSWIJZIGING

Linssen, mr. A.J.C. te Heerlen thans: **Advocatenkantoor Altmann en Linssen** Advocatenkantoor Baumgarten te Den Haag thans: **Baumgarten van den Hoogen Advocaten**

Sieders Bonkes Advocaten te Emmen thans: **Bonkes Advocatuur** Gerritsen, mw. mr. E.A.M. te Tiel thans: **Gaal-Gerritsen, mw. mr. E.A.M. van** Houthoff Mijnsen Advocaten te 's-Graveland thans: **Houthoff Mijnsen Guldemond Edens Advocaten**

Koopman, mw. mr. A.M. te Alkmaar thans: **Koopman Mellema Advocaten** Machiels, Bartels en Detmar Advocaten te Buitenpost thans: **Machiels Advocaten** Winter c.s. te Sneek thans: **Machiels Advocaten**

Martin Advocaten te Purmerend thans: **Martin & Welter Advocaten**

Mourits te Reeuwijk thans: **Mr. G.C. Mourits/Mr. M.T. Greidanus advocaten & procureurs**

Peters-Eliëns-Sivirsky Advocaten te Geleen thans: **Mulders-Peters Advocaten** De Rooij Bos en Oudijk Advocaten te Eindhoven thans: **De Rooij Bos Advocaten** Van den Boom Advocaten te Tilburg thans: **Snijders Van den Boom Advocaten**

Van Walsem, Van Schieeven en Bakker te Amersfoort thans: **Van Walsem Van Schieeven Smink**

Snoek De Jong Advocaten te Maastricht thans: **Wolfs Advocaten**

BEZOEKADRES/POSTBUS/ TEL./FAX/E-MAIL

Bisscheroux Pennino Advocaten te Kerkrade: Eurode-Park 1 (6461 KB) Kerkrade

Bonkes Advocatuur te Emmen: e-mail bonkes@noorderhavengroep.nl

Advocatenkantoor Brokers te De Meern: Leidse Rijn 31 (3454 PZ) De Meern

Buitelaar-Meijer, mw. mr. M.A. te Alphen a/d Rijn: Raadhuisstraat 102 (2406 AH) Alphen a/d Rijn

Bureau Rechtshulp Breda te Breda: Delpratsingel 1 (4811 AM) Breda

Van Dijk Advocaten te Elst: Smidsstraat 6 (6662 DR) Elst

Van Helvoort De Vries Van de Meulengraaf te Eindhoven: Beemdstraat 1 a (5653 MA) Eindhoven

Houthoff Mijnsen Guldemond Edens Advocaten te 's-Graveland: Willemsparkweg 193 (1071 HA) postbus 75096 (1070 AB) Amsterdam, tel. 020-5727777, fax 020-5727788

Kortenhoff te Apeldoorn: Prof. Röntgenstraat 8 (7311 AM) Apeldoorn

Loyens & Loeff te Frankfurt am Main (Duitsland): Platz der Einheit 1 (60327) Frankfurt am Main

Meijer Advocaten te Haarlem: Verspronckweg 1 (2023 BA) Haarlem

Mr. G.C. Mourits/Mr. M.T. Greidanus advocaten & procureurs te Reeuwijk: tel. 0182-300945, fax 0182-300184, e-mail info@mg-advocaten.nl

Mulders-Peters Advocaten te Geleen: Rijksweg Zuid 252 c (6161 BZ) Geleen

NautaDutilh N.V. te Amsterdam: Strawinskylaan 1999 (1077 XV) Amsterdam, tel. 020-7171000, fax 020-7171111

De Rooij Bos Advocaten te Eindhoven: e-mail info@derooijbos.nl

Schiffleers, mr. J.G.L.M. te Oosterhout: Laagstraat 86 (5121 ZH) Rijen, postbus is opgeheven, tel. 0161-222513, fax 0161-222519

Smallegange, Van Dam & Van der Stelt te Rotterdam: Boompjes 554 (3011 XZ) Rotterdam

Soekarman Advocaten te Delft: Spoorsingel 55 (2613 BH) Delft

Sturkenboom Advocaten te Nieuwegein: Schouwstede 1 b (3431 JA) Nieuwegein

Thissen Advocaten en Bemiddelingskantoor te Breda: fax 076-5211098

Veurtjes & Katz Advocaten en

Belastingadviseurs te Rotterdam: Straatweg 219 (3054 Ag) Rotterdam, e-mail veurtjes.katz@planet.nl

RECTIFICATIE

In het vademecum personen 2004 zijn per abuis de gegevens van **mr. P.A.M. Witteveen** verwijderd. Hieronder volgen de kantoorgegevens: **Jachthavenweg 121 (1081 KM) postbus 75265 (1070 AG) Amsterdam, tel. 020-6789357, fax 020-6789589, e-mail witteveen@van-dooime.com**

Disciplinaire beslissingen

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

AANWIJZING VAN RAPPORTEUR

*Voorzitter Raad van Discipline Amsterdam, 10 maart 2003
(mr. Kist)*

Aanwijzing van een rapporteur ex artikel 60 d Advocatenwet
– *Advocatenwet artikel 60d. (6 Tuchtprocesrecht)*

Feiten

De deken van de Orde van Advocaten in het Arrondissement B. verzoekt aan de Voorzitter van de Raad van Discipline om een rapporteur

te benoemen die een onderzoek moet instellen naar de praktijk van mr. Z.

Het verzoek zoals dat ter zitting nader is toegelicht houdt zakelijk weergegeven in dat de deken aanwijzingen heeft dat gerequesteerde geen blijk ervan geeft zijn praktijk behoorlijk uit te kunnen oefenen aangezien:

- a. de deken via de President van de rechtbank en de Sectorvoorzitter Civiel klachten hebben bereikt van individuele rechters over het functioneren van mr. Z;

- b. door cliënten van mr. Z diverse klachten tegen hem zijn ingediend omtrent gedragingen of nalaten in strijd met artikel 46 Advocatenwet;
- c. tegen mr. Z een drietal beroepsaansprakelijkheidsprocedures aanhangig zijn gemaakt, die wegens te late melding bij de verzekeraar niet zijn gedekt en door mr. Z voorts zelf behandeld worden;
- d. mr. Z zijn toezegging aan de deken hem tijdig een volledige lijst te verstrekken van zaken die door mr. Z worden behandeld, niet is nagekomen.

Voor de beoordeling van het verzoek kan, gelet op de stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, van het volgende worden uitgegaan:

Tegen mr. Z zijn meerdere klachten ingediend omtrent gedragingen of nalaten in strijd met artikel 46 Advocatenwet. Ook in het verleden zijn dekens geconfronteerd met klachten van cliënten over het functioneren van mr. Z.

Voorts zijn tegen mr. Z een drietal beroepsaansprakelijkheidsprocedures aanhangig die wegens te late melding door mr. Z bij zijn verzekeraar, niet onder zijn beroepsaansprakelijkheidspolis worden gedekt. Mr. Z voert zelf het verweer in deze procedures.

Voorts zijn in het reguliere overleg tussen de deken van de Orde van Advocaten in B. en de President van de rechtbank B. en de Sectorvoorzitter Civiel van deze rechtbank verschillende klachten aan de deken overgebracht van individuele rechters over het functioneren van mr. Z. Deze klachten houden onder meer in dat:

- rechters veel tijd kwijt zijn om mr. Z te bewegen producties op tijd in te leveren;
- aan mr. Z opvallend vaak akte van niet-dienen wordt verleend omdat hij niet tijdig proceshandelingen verricht;
- mr. Z regelmatig te laat afbelt, zodat kostbare zittingsruimte verloren gaat.

Ten slotte heeft mr. Z de deken niet het hem toegezegde overzicht verstrekt van de zaken die door hem worden behandeld.

De beoordeling van het verzoek

Mr. Z heeft de door de deken gestelde feiten niet weersproken en zich ter zitting gerefereerd aan het oordeel van de Voorzitter. Mr. Z heeft voorts verklaard geen bezwaar te hebben tegen benoeming van mr. A tot rapporteur.

Gelet op de feiten, zoals verwoord in deze beslissing, zijn er voldoende aanwijzingen dat zich een situatie voordoet zoals bedoeld in artikel 60b Advocatenwet, namelijk dat mr. Z tijdelijk of blijvend geen blijk ervan geeft zijn praktijk behoorlijk uit te kunnen oefenen. Het verzoek dient derhalve te worden toegewezen.

Beslissing

De Voorzitter van de Raad van Discipline:

1. wijst het verzoek toe;
2. benoemt mr. A tot rapporteur;
3. bepaalt dat de rapporteur binnen 3 weken na dagtekening van deze beslissing, zich een oordeel vormt over de toestand van de praktijk van mr. Z en aan de Voorzitter van de Raad daarvan verslag doet;
4. bepaalt dat de rapporteur in zijn verslag een lijst opneemt van de zaken die mr. Z in behandeling heeft met daarbij per zaak aangegevend in welke stand die zich bevindt, of de cliënten van mr. Z in die zaak in voldoende mate over de (voortgang van de) zaak worden geïnformeerd en of een voortgezette behandeling van die zaak door mr. Z door de rapporteur onwenselijk wordt geacht;
5. bepaalt voorts dat de rapporteur in zijn verslag melding maakt van de wijze waarop in de praktijk van mr. Z het dossierbeheer plaatsvindt, de termijnen worden bewaakt en de agenda wordt beheerd en hij voorts daarin de voorzitter aanbevelingen doet over de wenselijkheid van voortzetting van de praktijk door mr. Z en, indien van toepassing, de voorwaarden waaronder deze voortzetting dient plaats te vinden;
6. draagt mr. Z op de rapporteur alle gevraagde inlichtingen te verschaffen die de rapporteur nodig oordeelt voor zijn onderzoek en de rapporteur inzage te verschaffen in de dossiers, boeken, bescheiden en andere gegevensdragers betrekking hebbende op de praktijk van mr. Z;
7. machtigt de rapporteur om, zo nodig met behulp van de sterke arm, zich inzage te verschaffen in de onder 6 genoemde gegevensdragers;
8. bepaalt dat de rapporteur zijn werkzaamheden zal uitvoeren tegen een vergoeding van ten hoogste € 250 per uur (excl. BTW) en bepaalt dat het onderzoek ten hoogste € 5.500 (excl. BTW) mag kosten.

ONBEHOORLIJKE PRAKTIJKUITOEFENING

Raad van Discipline Amsterdam, 2 juni 2003

(mrs. Kist, Klaver, De Meyere, Van der Plas en Rigters)

Onbehoorlijke praktijkuitoefening. Voorzieningen die de Raad van Discipline kan treffen met betrekking tot de praktijkuitoefening.

– *Advocatenwet artikelen 60b t/m 60g*

Feiten

Bij beslissing van 10 maart 2003 (tezamen met de onderhavige uitspraak gepubliceerd) heeft de voorzitter van de Raad van Discipline een rapporteur benoemd die een onderzoek moet instellen naar de praktijk van mr. Z. De rapporteur heeft een schriftelijk verslag ingediend en aanbevelingen gedaan, waarna verslag en aanbevelingen worden behandeld in een zitting van de raad.

In zijn rapport van 31 maart 2003 heeft de rapporteur een aantal punten van zorg aangeduid in de praktijkuitoefening van mr. Z. In hoofdlijnen vallen deze punten van zorg uiteen in enerzijds gebrekkige communicatie met en advisering aan de cliënten en anderzijds liquiditeitsproblemen. Met betrekking tot laatstgenoemde problematiek geldt dat de praktijk van mr. Z sinds 2001 verlieslatend is. Op dit moment is er geen aanleiding om daarin enige verbetering te verwachten, terwijl een drietal tegen mr. Z. aanhangig gemaakte schadevergoedingsprocedures een acute liquiditeitsbehoefte hebben doen ontstaan.

In zijn verslag heeft de rapporteur voorts opgemerkt dat er geen aanleiding is te veronderstellen dat – mits onder verbetering van de voorlichting aan zijn cliënten – het onwenselijk is dat mr. Z. de behandeling van de individuele dossiers voortzet.

Mr. Z. heeft de door de rapporteur in zijn rapport gestelde feiten, op enkele door hem toegelichte correcties in het financiële overzicht in het rapport na, niet weersproken.

De rapporteur heeft in zijn rapport een aantal aanbevelingen gedaan ten behoeve van een verbetering van de praktijkuitoefening door mr. Z., met name met betrekking tot de hiervoor in hoofdlijnen gevatte probleempunten. De deken heeft de aanbevelingen uit het rapport overgenomen in zijn onderhavige verzoek.

Mr. Z. heeft ter zitting desgevraagd aangegeven nog geen gevolg te hebben gegeven aan de door de rapporteur gedane aanbevelingen. Wel heeft mr. Z. de verwachting uitgesproken binnen een termijn van enkele weken uitvoering te kunnen geven aan de aanbevelingen, en met name een financieringsplan te kunnen overleggen.

Ter zitting heeft de deken verklaard dat de waarnemend deken een oogje op de praktijkvoering door mr. Z. zou kunnen houden. Mr. Z. heeft in verband hiermee zijn voorkeur voor de rapporteur uitgesproken. Deze laatste heeft echter aangegeven zichzelf niet in een dergelijke rol te zien functioneren.

Beoordeling van het verzoek

De raad stelt vast dat de praktijkuitoefening door mr. Z. op een aantal punten ernstig tekortschiet. Het feit dat de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van mr. Z. in de drie tegen hem aangespannen beroepsaansprakelijkheidsprocedures wegens te late melding geen dekking lijkt te bieden, dient mr. Z. zeer zwaar te worden aangerekend. Hierdoor is de praktijk van mr. Z. in acute liquiditeitsproblemen geraakt, waardoor een van de basisvoorwaarden van een behoorlijke praktijkuitoefening, een solide financiële basis, is aangetast. Voorts is de voorlichting aan cliënten veelal onder de maat, waardoor het voor cliënten vaak niet mogelijk is verantwoorde beslissingen over uit het dossier voortvloeiende keuzen te nemen. Dit een en ander brengt de raad tot het oordeel dat mr. Z. geen blijk geeft zijn praktijk behoorlijk te kunnen uitoefenen.

Op zichzelf zijn de tekortkomingen in de praktijkuitoefening van een zodanige aard dat zij zouden kunnen worden weggenomen. Daarvoor is wel noodzakelijk dat mr. Z. daar onmiddellijk en met grote spoed werk van maakt. Tot nog toe heeft mr. Z. echter volstaan met het uitspreken van zijn goede voornemens. Het is de raad daardoor niet duidelijk of de tekortkomingen in de praktijkuitoefening van tijdelijke dan wel van blijvende aard zijn.

Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden toegewezen, zij het dat ten aanzien van (de onder meer door de deken verzochte voorziening dat mr. Z. binnen drie maanden een financieel plan met betrekking tot de praktijkvoering zal hebben te tonen, *bew.*) een scherpere termijn dient te worden gesteld dan verzocht.

De kosten

Volgens artikel 60d lid 3 Advocatenwet stelt de raad met inachtneming van het in het tweede lid van dit artikel bepaalde het bedrag vast dat overeenkomstig het vierde lid moet worden betaald.

Bij meergenoemde beslissing van 10 maart 2003 heeft de voorzitter bepaald dat de rapporteur zijn werkzaamheden zal uitvoeren tegen een vergoeding van ten hoogste € 250 per uur (excl. BTW) en dat het onderzoek ten hoogste € 5.500 (excl. BTW) mag kosten.

In zijn verslag heeft de rapporteur opgegeven, inclusief te verwachten nawerk, ongeveer 30 uren aan zijn taak te hebben besteed en daarbij aangetekend dat hij bij een uurhonorarium van € 250 het budget heeft overschreden en dat het hem passend voorkomt om van een lager uurhonorarium uit te gaan.

De raad zal, het vorenstaande alsmede de uit zijn verslag sprekende omvang van de werkzaamheden van de rapporteur in aanmerking nemende, het hem daarvoor toekomende honorarium vaststellen op € 5.500 exclusief BTW. Nu de in het vierde lid bepaalde uitzondering zich niet voordoet, draagt mr. Z. deze kosten van het onderzoek.

Beslissing

De Raad van Discipline:

1. wijst het verzoek toe;
2. bepaalt dat mr. Z. zich voor wat betreft de voorlichting aan zijn cliënten dient te laten begeleiden door een door de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam aan te wijzen lid van de Raad van Toezicht, dan wel een door de Raad van Discipline aan te wijzen andere advocaat, gedurende een periode van één jaar, desgewenst te verlengen met telkens een jaar, in een door de aangewezen advocaat te bepalen frequentie en in verband waarmee mr. Z. de aangewezen advocaat inzage zal dienen te geven in de door mr. Z. behandelde dossiers en voorts kopieën zal dienen te verstrekken van correspondentie waarmee het eerste gesprek met een cliënt wordt bevestigd en van de verdere correspondentie met cliënten die telkens vooraf behoort te zijn gegaan aan gewichtige beslissingen;

3. bepaalt dat mr. Z. minimaal zal moeten voorzien in een in de advocatenpraktijk ervaren secretaresse voor 20 uur per week;
4. bepaalt dat mr. Z. gedurende een periode van één jaar, desgewenst telkens met een jaar te verlengen, de door de deken of de Raad van Discipline aangewezen advocaat in de gelegenheid zal stellen met een door de aangewezen advocaat te bepalen frequentie te beoordelen of de secretariële ondersteuning waarin is voorzien adequaat is, in verband waarmee de aangewezen advocaat zich ook rechtstreeks met de secretaresse zal verstaan;
5. bepaalt dat mr. Z. binnen vier weken na de datum van deze beslissing opgave dient te hebben gedaan aan de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam dan wel de door de deken of de Raad van Discipline aangewezen advocaat van door mr. Z. getroffen adequate secretariële ondersteuning;
6. bepaalt dat mr. Z. binnen vier weken na de datum van deze beslissing aan de deken dient te hebben aangetoond, hetzij door overlegging van schriftelijke toezeggingen van de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar dat alsnog dekking wordt verleend, hetzij door overlegging van een harde financieringstoezegging door derden, dat hij terstond op afroep de financiële aanspraken van voormalige cliënten kan voldoen;
7. bepaalt dat mr. Z. binnen zes weken na de datum van deze beslissing aan de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam een door een accountant op realiteitszin getoetst financieel plan dient te hebben getoond waaruit blijkt dat de praktijk op afzienbare termijn voldoende inkomsten genereert om zowel de lopende verplichtingen van mr. Z. zelf – waaronder in elk geval worden verstaan: te maken kosten in verband met het voorzien in de eerste levensbehoeften, alsmede hypotheek- en pensioenlasten – te dekken als de normale kantoorkosten te kunnen voldoen, waarin zijn begrepen de kosten van secretariële ondersteuning op het huidige niveau;
8. bepaalt dat, voorzover de geschatte inkomsten uit de lopende praktijk ontoereikend zouden zijn om aan het bepaalde onder punt 7 te kunnen voldoen, mr. Z. in het financiële plan onderbouwd heeft aan te geven op welke wijze mr. Z. in dat geval zowel zijn eigen lopende verplichtingen als de normale kantoorkosten zal kunnen financieren;
9. stelt het de rapporteur toekomstige en ten laste van mr. Z. komende honorarium vast op € 5.500 exclusief BTW.

AFGAAN OP MEDEDELING VAN CLIËNT

Hof van Discipline nr. 3690, 12 maart 2003

(mrs. Peepkorn, Sterk, Van Voorst van Beest, Fleers, Smits)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 16 september 2002

(mrs. Van Boven, Grootveld, Hengeveld, Merens, Wiersma)

Advocaat die zich in een procedure baseert op de stelling dat een bepaalde vennootschap niet bestaat, dient daarbij niet alleen af te gaan op de mededeling van de cliënt maar die mededeling zelf te verifiëren.

- *Advocatenwet artikel 46 (1.4 Kwaliteit van de dienstverlening)*
- *Gedragsregel 4*

Feiten

Klager heeft met enige andere artsen geïnvesteerd in een Spaans onroerend goed project. Het project kwam in moeilijkheden. Meer geld diende geïnvesteerd te worden. Klager ondertekent een memorandum of loan/guarantie waarbij hij nog eens f 100.000 uitleent aan "The Board of Directors of Y – (een Spaanse vennootschap, *bew.*) – , represented by Z – (een Nederlander, *bew.*) –". Negen jaar later blijkt de – buitenlandse – vennootschap die middellijk aandeelhouder van het project is, failliet te zijn gegaan. Klager is al zijn investeringen kwijt en wordt ook nog aangesproken uit hoofde van een door hem afgegeven garantie. Klager is van oordeel dat hij onjuist is voorgelicht over het project, daarvan niet op de hoogte is gehouden en tenslotte dat de afwikkeling van het project niet juist heeft plaatsgevonden. Hij wendt zich tot mr. X. Daarbij komt onder meer aan de orde dat Z bij het aangaan van het 'memorandum of loan/guarantie' zich heeft voorgedaan als een vertegenwoordiger van

vennootschap Y, terwijl een dergelijke rechtspersoon niet bestond. Mr. X gaat over tot dagvaarding van Z in Nederland, stellende dat deze onrechtmatig heeft gehandeld door met klager te contracteren in de valse hoedanigheid van vertegenwoordiger van een vennootschap (Y) die niet bestond ten tijde van het aangaan van de overeenkomst noch later tot stand is gekomen. Mr. X heeft zelf in Spanje geen onderzoek in het handelsregister gedaan of laten doen naar vennootschap Y. In de procedure toont Z aan dat vennootschap Y een bestaande rechtspersoon was. De vordering van klager tegen Z wordt afgewezen.

Klager beklaagt zich onder meer over het feit dat mr. X voor het instellen van de procedure zelf geen onderzoek in het handelsregister in Spanje heeft gedaan/laten doen.

Overwegingen Raad

Het staat vast dat mr. X, voordat hij namens klager de dagvaarding op verkorte termijn aan Z liet uitbrengen, niet heeft geverifieerd of vennootschap Y een bestaande vennootschap was en of het derhalve niet de voorkeur had verdiend – in Spanje of eventueel in Nederland – de dagvaarding tegen deze vennootschap uit te brengen. Mr. X heeft daarvoor geen redelijke verklaring gegeven. Gezien de grote bedragen die klager inmiddels had verloren, kunnen de kosten van een zodanig onderzoek en een procedure in Spanje niet prohibitief geweest zijn, temeer daar het niet instellen van dit onderzoek een aanzienlijk procesrisico met zich bracht.

Overigens blijkt niet dat met klager was besproken dat van zo'n onderzoek en/of procedure in Spanje bijvoorbeeld om kostenredenen zou worden afgezien.

Een zorgvuldige behandeling van de zaak had met zich gebracht dat mr. X een uittreksel had opgevraagd uit het register van de Spaanse

Kamer van Koophandel en ook overigens meer feitenonderzoek had gepleegd in Spanje. Vervolgens had mr. X met redenen omkleed kunnen adviseren over de vraag tegen wie (vennootschap Y en/of Z privé) en waar (in Nederland en/of in Spanje) zou moeten worden geprocedeerd en daarmee kunnen voorkomen dat de vordering in de inleidende dagvaarding onjuist werd ingesteld.

Volgt

Gegrondbevinding van dit klachtonderdeel en oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Overwegingen Hof

Blijkens de inleidende dagvaarding zoals deze door mr. X was opgesteld, was grondslag van de vordering van klager tegen Z dat het 'memorandum of loan/guarantee' in strijd met de waarheid Y aanduidde als 'the company'. Een vennootschap van die naam, aldus de dagvaarding, bestond niet noch was zij na de datum van bedoeld memorandum tot stand gekomen. Z had, zo stelde de dagvaarding, met klager gecontracteerd in de valse hoedanigheid van vertegenwoordiger van die vennootschap. De dagvaarding hield voorts in dat Z (en de andere ondertekenaar van de overeenkomst) gezamenlijk een onrechtmatige daad hadden gepleegd, immers klager tot afgifte van de som van f 100.000 hadden bewogen door een valse hoedanigheid aan te nemen. De dagvaarding verwees naar artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht (oplichting).

Vaststaat dat mr. X uitsluitend op grond van de mededeling van klager, zonder zelf onderzoek te verrichten, heeft gesteld dat een vennootschap, genaamd Y, niet bestond. Naar uit het verweer van Z bleek, bestond deze vennootschap wel degelijk. Zij was op 4 november 1980 in Spanje opgericht.

Door zich uitsluitend te verlaten op de mededeling van zijn cliënt, klager, heeft mr. X een misslag begaan. Op klager rustte de stelplicht en de bewijslast dat Z een valse hoedanigheid had aangenomen. Die stelling berustte op het niet-bestaan van een vennootschap met de naam Y. Dat had op eenvoudige wijze kunnen worden onderzocht.

Onder deze omstandigheden heeft mr. X kennelijk onjuist gehandeld door met betrekking tot deze – centrale – stelling af te gaan op de enkele mededeling van klager en door zelf geen onderzoek te verrichten. Klager had zelf niet gerechercheerd en hij beschikte ook niet over enige deskundigheid. Ook overigens is niet gebleken van omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de Raad van Discipline.

DERDENGELDENREKENING

*Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 14 maart 2003
(mrs. Raab, Lucassen, Henselmans, Goumans en Kneepkens)*

Onoirbaar gebruik van de derdengeldenrekening

- Artikel 46 Advocatenwet (1.4.3.1 Financiële verhouding)
- Gedragsregel 23

- *Richtlijnen ter voorkoming van betrokkenheid van de advocaat bij criminele handelingen, artt. 2, 3, 4 en 6*

Feiten

Mr. X werd benaderd door A. Deze vertelde een soort bemiddelaar te zijn voor bedrijven, gespecialiseerd in diverse werkzaamheden waaronder diamant slijpen en harden van metalen. A gaf aan dat de door hem vertegenwoordigde personen mobiel werkten en niet de beschikking hadden over een bankrekening, daar zij niet konden lezen of schrijven. A deed aan mr. X het verzoek of het mogelijk was dat betalingen op de rekening van mr. X gestort zouden worden. Mr. X stemde daarin toe. A verzocht mr. X hem op te bellen op een mobiel nummer als er geld gestort was. Hij zou dan iemand sturen om het geld contant op te halen.

Vijf maal werden aldus bedragen op de derdengeldenrekening van mr. X gestort, tot in totaal f 115.000. Telkens nadat een bedrag op de rekening was gestort en mr. X zulks aan A had meegedeeld vervoegde zich een zekere mevrouw B bij mr. X die alsdan in contanten het geldbedrag aan haar uitbetaalde.

Aan kosten hield mr. X in totaal f 2.000 in.

Uit politie-onderzoek bleek dat het ging om een bende die bedrijven benaderde om gereedschap te slijpen, daarvoor dan exorbitante bedragen vroeg en niet aarzelde om via bedreiging betaling te verkrijgen.

De deken diende ambtshalve bezwaren in tegen mr. X en tegen mr. Y, de patroon van mr. X en mede-bestuurder van de Stichting Derdengelden.

Overwegingen raad

Er bestaat binnen de advocatuur reden tot grote waakzaamheid en het in de praktijk betrachten van de nodige zorg om te vermijden dat de advocaten, door het uitvoeren van bepaalde handelingen of het verlenen van bepaalde adviezen, ongewild hand- en spandiensten verlenen aan de (georganiseerde) criminaliteit. Daarvoor zijn vanuit de advocatuur richtlijnen opgesteld ter voorkoming van betrokkenheid van de advocaat bij criminele handelingen.

De inhoud daarvan luidt in grote lijnen als volgt:

Bij de aanvaarding van een opdracht vergewist de advocaat zich van de identiteit van de cliënt en in voorkomend geval tevens van de identiteit van de tussenpersoon die de opdracht heeft verstrekt en gaat de advocaat na of niet in redelijkheid aanwijzingen bestaan dat de opdracht strekt tot voorbereiding, ondersteuning of afscherming van onwettige activiteiten.

Bij gereede twijfel aan de identiteit van de cliënt of de tussenpersoon die de opdracht heeft verstrekt stelt de advocaat een nader onderzoek in naar de achtergrond van de cliënt en/of de tussenpersoon en naar het doel van de opdracht.

Vaststaat dat mr. X telefonisch benaderd werd door een zekere A, die vertelde dat hij tesamen met anderen een 'soort' bemiddelaar was voor

bedrijven in diverse werkzaamheden. Hij gaf aan dat zij niet de beschikking hadden over een bankrekening, daar zij niet konden lezen of schrijven. Hij vroeg of het mogelijk was dat de betalingen door bedrijven op de bankrekening van mr. X zouden worden gestort.

Hierin stemde mr. X toe.

Mr. X gaf deze toestemming zonder zich te vergewissen van de identiteit en achtergrond van 'A', en zonder nader te informeren naar de aard en doel van de werkzaamheden waarvoor de betalingen werden verricht. Een dergelijk vaag telefoontje had bij mr. X al argwaan moeten wekken, hij werkte er gedurende 2,5 maand aan mee om telkens als er geld op zijn derdengeldenrekening was gestort dit direct daarna in contanten uit te keren aan een zekere mevrouw B. Het feit dat het menigmaal ging over grote bedragen had mede voor mr. X reden moeten zijn om de zaak nader te onderzoeken. De manier waarop de voor mr. X onbekende personen te werk gingen had er alle schijn van dat er sprake was van onwettige activiteiten. Dat mr. X zijn medewerking aan die activiteiten gaf was in flagrante strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

Vaststaat dat mr. Y volledig op de hoogte was van de wijze waarop mr. X was benaderd en van het feit dat grote bedragen contant werden uitgekeerd, waarvoor mr. Y als mede-bestuurder van de Stichting Derdengelden mede moest tekenen.

De raad acht de handelwijze van mr. Y des te meer laakbaar nu hij zijn medewerking aan de voormelde activiteiten gaf mede in zijn hoedanigheid van patroon van mr. X. Van hem had verwacht mogen worden dat hij de illegale achtergrond van de situatie had onderkend. Hij had en heeft als patroon ten opzichte van mr. X een grote verantwoordelijkheid voor een goede opleiding en voor een goede uitoefening van de praktijk.

Volgt

Gegronde verklaring van de dekenbezwaren met oplegging van een voorwaardelijke schorsing (voor mr. X van zes weken en voor mr. Y van acht weken) met een proeftijd van twee jaar.

CONFRATERNELE CORRESPONDENTIE IN GEDING BRENGEN

Hof van Discipline, 17 maart 2003, nr. 3528

(mrs. Franssen, Beker, Hulleman, Gerritzen en Mendlik)

Raad van Discipline Amsterdam, 26 november 2001

(mrs. Groot, Van Es, Klaver, Remme en Wiarda).

Het in het geding brengen van confraternele correspondentie, ondanks een negatief advies van de deken.

- *Advocatenwet artikel 46 (5.1 Regels die betrekking hebben op juridische strijd).*
- *Gedragsregel 12.*

Feiten

Mr. X staat een cliënt bij in een geschil met diens werknemer, voor wie mr. A optreedt. Mr. X doet de cliënt van mr. A dagvaarden voor de kantonrechter, ter verkrijging van voorlopige voorzieningen waaronder in het bijzonder wedertewerkstelling. Hij laat aan mr. A weten dat hij zes confraternele brieven in het geding wil brengen. Als mr. A daar bezwaar tegen maakt vraagt mr. X advies aan de Deken, die schriftelijk adviseert de brieven in kwestie niet in het geding te brengen. Mr. X laat vervolgens aan mr. A weten dat hij het advies van de deken volgt, voor zover het gaat om brieven die mr. A aan hem heeft geschreven maar dat hij zijn eigen brieven aan mr. A wel in het geding zal brengen. De brieven in kwestie worden vervolgens inderdaad in het geding gebracht. Blijkens zijn pleitnotities doet hij bij de behandeling van de gevraagde voorlopige voorzieningen een beroep op die brieven.

Beoordeling door de raad

Mr. X stelt zich op het standpunt dat het in het belang van zijn cliënt was, dat door het overleggen van zijn brieven aan mr. A werd aangetoond dat de cliënt van mr. A onnodig en prematuur een geschil ahangig had gemaakt en dat bij de cliënt van mr. A geringe bereidheid bestond mee te werken aan een minnelijke oplossing van het conflict.

Bij beoordeling van de klacht en het daartegen gevoerde verweer moet voorop worden gesteld dat, zoals in de gedragsregels is verwoord, op brieven en andere mededelingen van de ene advocaat aan de andere in rechte geen beroep mag worden gedaan tenzij het belang van de cliënt dit bepaaldelijk vordert. De advocaat die deze norm overtreedt, handelt in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt. Daarbij is onverschillig of het gaat om door de advocaat ontvangen brieven of door hem of haar verzonden brieven.

Aan deze norm ligt ten grondslag dat in het bijzonder het belang van cliënten meebrengt dat de correspondentie van advocaat tot advocaat in beginsel vertrouwelijk behoort te zijn en te blijven en dat de advocaat in rechte zich alleen dan op dergelijke correspondentie mag beroepen, wanneer hij mag aannemen dat het belang van zijn cliënt zo zwaar weegt dat de vertrouwelijkheid daarvoor moet wijken. Daarvan is naar het oordeel van de raad in dit geval echter geen sprake: het door mr. X gestelde belang van zijn cliënt aan te tonen dat de wederpartij onnodig en prematuur een vordering in rechte instelt, kan in de gegeven omstandigheden niet worden aangemerkt als een belang dat het overleggen van confraternele correspondentie rechtvaardigt.

Uit het voorgaande volgt dat mr. X door het overleggen van zijn brieven aan mr. A heeft gehandeld in strijd met hetgeen een behoorlijke advocaat betaamt. De klacht is gegrond.

De handelwijze van mr. X rechtvaardigt het opleggen van na te noemen maatregel. De raad neemt daarbij in aanmerking dat mr. X het duidelijk gemotiveerde advies van de deken naast zich neer heeft

gelegd en blijkens zijn verklaringen ter zitting van de raad niet wil inzien dat hij in strijd met artikel 46 Advocatenwet heeft gehandeld.

Beslissing Raad van Discipline

- verklaart de klacht gegrond;
- legt aan mr. X op de maatregel van een enkele waarschuwing.

Overwegingen van het hof

Het hof verenigt zich met hetgeen de raad in de eerste twee rechts-overwegingen heeft overwogen.

De cliënt van mr. A (de werknemer) zou volgens de cliënt van mr. X (de werkgever) tegen twee van zijn ondergeschikten hebben gezegd dat de financiële positie van de werkgever slecht tot zeer slecht was, dat het schip zinkende was en dat het verstandig was om naar een andere baan uit te zien. De werkgever heeft daarop de werknemer in een lagere functie terug gezet omdat, mede vanwege de bijkomende omstandigheden, door deze (vermeende) uitlatingen zijn vertrouwen in de werknemer als leidinggevend functionaris volledig zou zijn komen te vervallen.

Over de gang van zaken is een briefwisseling tussen mr. A en mr. X ontstaan. Daarin verschilden zij van mening zowel over de feiten als over de gerechtvaardigheid van de opgelegde maatregel. Elk van hen heeft zich onder voorwaarden tot nader overleg bereid verklaard ten einde tot een oplossing te komen, maar de ander is daarop niet ingegaan.

Mr. A heeft vervolgens namens de werknemer een procedure bij de kantonrechter aanhangig gemaakt en bij wijze van voorlopige voorziening de wedertewerkstelling van de werknemer in diens oude functie gevorderd en rehabilitatie. In deze procedure heeft mr. X tegen het advies van de deken in brieven overgelegd die hij aan mr. A had gezonden en zich ten overstaan van de kantonrechter op de inhoud ervan beroepen.

Gelet op het petitum van de dagvaarding diende de kantonrechter, zoals mr. X kon verwachten, in beginsel (slechts) de vraag te beantwoorden of de door de werknemer gestelde feiten en omstandigheden die vooraf gingen aan de oplegging van de maatregel zodanig aanneemelijk waren dat in een eventuele bodemprocedure de wedertewerkstelling in de oude functie en de rehabilitatie zouden worden bevolen.

Ter zitting van de kantonrechter bestond er voor mr. X genoegzaam gelegenheid het standpunt van zijn cliënt omtrent deze vraag mondeling toe te lichten. Mr. X kon daarbij het standpunt innemen dat en toelichten waarom de werkgever niet te lichtvaardig en te snel was overgegaan tot de voor de werknemer diep ingrijpende maatregel van de ontheffing uit diens leidinggevende functie. Niet valt in te zien dat het belang van de werkgever bepaaldelijk vorderde dat mr. X daarbij confraternele correspondentie overlegde en daarop beroep deed ter ondersteuning van het door hem verdedigde standpunt; in die correspondentie immers waren mr. X en mr. A het over de bedoelde feiten en omstandigheden niet eens geworden, evenmin als in hun oordeel

over de gerechtvaardigheid van de opgelegde maatregel. De correspondentie was derhalve naast de mondelinge toelichting niet relevant voor de beslissing op de bovenvermelde vraag.

Door zijn brieven aan mr. A op voorhand aan de kantonrechter te zenden met de mededeling daarop een beroep te zullen doen, handelde mr. X voorbarig en zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt, zoals hij eveneens in strijd met artikel 46 van de Advocatenwet handelde door zich inderdaad in de door hem gehanteerde pleitnotitie op de brieven te beroepen.

Mr. X heeft betoogd dat het geschil dat aan de kantonrechter werd voorgelegd niet alleen de getroffen sanctie tot onderwerp had, maar ook de wijze waarop nadien de contacten blijkens de correspondentie waren verlopen, met name dat de werknemer ook een belangrijk aandeel had in het voortduren van het geschil over de sanctie doordat hij op hoge toon eisen stelde in brieven van mr. A en niet wilde meewerken aan door de werkgever geboden openingen ter oplossing van het geschil.

Dit betoog gaat niet op.

In de dagvaarding had de werknemer doen stellen dat de werkgever zonder de geringste voorinformatie, laat staan enig (redelijk) overleg, tot de sanctieoplegging was overgegaan. Dit was derhalve het geschil dat hij aan de kantonrechter voorlegde. Om daarover te kunnen beslissen behoefde de kantonrechter er niet over ingelicht te worden, zoals de bedoeling was van mr. X met de overlegging van zijn brieven aan mr. A, dat de werkgever en mr. X – in tegenstelling tot de werknemer en mr. A – tot overleg bereid waren geweest om te trachten tot een oplossing te komen.

Overigens kon zulks uit de brieven niet blijken, nu mr. X en de werkgever blijkens de brieven weliswaar tot overleg bereid waren geweest, maar zonder dat eerst de opgelegde maatregel ongedaan zou zijn gemaakt en rehabilitatie zou hebben plaats gevonden. Alleen in het geval de kantonrechter ter zitting zou hebben laten blijken dat de bereidheid van partijen en hun raadslieden tot het voeren van overleg van belang zou kunnen zijn voor zijn beslissing en de indruk zou hebben gewekt dat hij voorshands aan de zijde van de werkgever minder bereidheid kon constateren dan aan de zijde van de werknemer en in dat verband te kennen zou hebben gegeven belang te hechten aan de gevoerde correspondentie, zou anders geoordeeld kunnen worden. Mr. X heeft echter niet gesteld dat dit geval zich heeft voorgedaan.

Mr. X komt voorts op tegen de hem door de raad opgelegde maatregel, alsmede de daarvoor gegeven motivering.

Naar zijn mening heeft de raad ten onrechte overwogen dat mr. X blijkens zijn verklaring niet wil inzien dat hij in strijd met artikel 46 van de Advocatenwet heeft gehandeld. Hij voert daartoe aan dat hij niet plompverloren heeft gehandeld zonder overleg met de wederpartij en/of advies van de Deken, maar in zorgvuldigheid de procedure volgens de gedragsregels heeft gevolgd.

Daarmee gaat mr. X echter langs de strekking van de aangevallen overweging heen, waarin hem niet wordt verweten dat hij niet de in de leden 1 en 2 van Gedragsregel 12 voorgeschreven procedure heeft gevolgd, maar dat hij door de overlegging van de brieven heeft gehandeld zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt. Daarbij heeft de raad mede in aanmerking genomen dat het advies van de deken om geen correspondentie over te leggen duidelijk was gemotiveerd, te weten dat naar zijn mening, gelet op de toelichting op de genoemde gedragsregel en de jurisprudentie van de tuchtrechter, de inhoud van de correspondentie niet zou bijdragen aan de beantwoording van de rechtsvraag die in de voorlopige-voorzieningenprocedure aan de orde was.

Het hierop gerichte onderdeel van de grief faalt hierom.

Ten overvloede overweegt het hof nog dat mr. X op zichzelf moet worden toegegeven dat voorzichtigheid geboden is voor de tuchtrechter om tot het oordeel te komen dat een aangeklaagde advocaat onwillig is zijn fout in te zien. Voor de tuchtrechter is de grens tussen de situatie waarin geoordeeld moet worden dat een verweerder (nog) de vrijheid moet worden gelaten naar eigen inzicht een bepaalde verdediging tegen de klacht te voeren en die waarin het oordeel op zijn plaats is dat hij in redelijkheid niet meer een bepaald verweer kan (blijven) voeren, niet steeds gemakkelijk te bepalen.

Ook dit onderdeel van de grief kan niet slagen, omdat naar het oordeel van het hof aan mr. X terecht de maatregel van enkele waarschuwing is opgelegd. Daarbij neemt het hof het duidelijk en juist gemotiveerde advies van de deken in aanmerking alsmede hetgeen het hof in aansluiting daarop in rechtsoverweging 6.2 heeft overwogen over de irrelevantie van de overgelegde brieven en voorts hetgeen in rechtsoverweging 6.4 werd overwogen over het gebrek aan bewijskracht van de correspondentie.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de raad.

INRICHTEN VAN KANTOOR

Hof van Discipline, 17 maart 2003, nr. 3688

(mrs. Van Griensven, Byvanck, De Groot-van Dijken, Arpeau en Paulussen)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 2 september 2002

(mrs. Holtrop, Claassen, Eschauzier, Grootveld en Van Nispen tot Sevenaer)

Kantoor in de zin van artikel 12 Advocatenwet. De eisen van een goede kantoorinrichting.

– *Advocatenwet artikel 12*

– *Gedragsregel 33*

Feiten

Mr. X is aanvankelijk als advocaat werkzaam op een kantoor te A. Hij schrijft aan de Raad van Toezicht dat hij in diezelfde plaats zelfstan-

dig kantoor gaat houden aan het adres B. Daarbij deelt hij enkele bijzonderheden mee omtrent zijn wijze van kantoor houden.

Tussen mr. X en de Raad van Toezicht wordt vervolgens langdurig gecorrespondeerd over de vraag of de nieuwe werkruimte van mr. X is aan te merken als kantoor in de zin van artikel 12 Advocatenwet en voldoet aan de eisen van een goede kantoorinrichting. Uiteindelijk klaagt de deken.

Klacht

De deken verwijt mr. X dat hij handelt in strijd met artikel 12 van de Advocatenwet en Gedragsregel 33, nu hij geen kantoor houdt in het arrondissement van de rechtbank waarbij hij op het tableau is ingeschreven.

Overwegingen van de raad

Bij de beoordeling van de klacht komt het aan op de vraag of de ruimte aan het adres B is aan te merken als kantoor in de zin van artikel 12 Advocatenwet, derhalve als advocatenkantoor. In dit verband is van belang dat de advocaat ervoor moet zorgen dat de organisatie en inrichting van zijn kantoor in overeenstemming zijn met de eisen van een goede praktijkuitoefening. De raad is van oordeel dat de werkruimte aan het adres B niet voldoet aan de minimaal aan een advocatenkantoor te stellen eisen. Deze houden ondermeer in dat extern zichtbaar is – door middel van een naambord of andere soortgelijke aanduiding – dat de advocaat ter plaatse kantoor houdt, dat de advocaat regelmatig op dat kantoor bereikbaar is, ook per telefoon, fax en/of e-mail, alsmede dat de aanneming aldaar van poststukken, deurwaardersexploiten en dergelijke, zulks alles met inachtneming van de door de geheimhoudingsplicht vereiste vertrouwelijkheid, gewaarborgd is. De eisen van een goede praktijkuitoefening brengen bovendien mee dat, indien de advocaat gebruikmaakt van secretariële ondersteuning, deze zijn / haar werkzaamheden op het kantoor verricht, althans voor een belangrijk deel.

Mr. X heeft aangevoerd dat een bord aan de gevel ontbreekt omdat het hem niet toegestaan is dat aan te brengen. Mr. X heeft voorts gesteld dat hij twee à drie dagdelen per week op het vermelde adres aanwezig is voor het voeren van besprekingen met cliënten. Mr. X heeft ook gesteld dat zijn secretaresse van huis uit werkt en derhalve niet op het adres B, alsmede dat eventuele poststukken of exploiten worden aangenomen door personeel van het bedrijf van zijn echtgenote, dat in het betreffende pand is gevestigd. Gebleken is dat mr. X aan het adres B niet per telefoon, fax en/of e-mail bereikbaar is, nu hij daarvoor de aansluiting aan zijn privé-adres gebruikt. De raad is van oordeel dat al deze feiten en omstandigheden voldoende aannemelijk maken dat B niet het adres is waar mr. X kantoor houdt. De klacht is derhalve gegrond.

De raad is van oordeel dat, ondanks de aard en de ernst van de verweten gedraging op zichzelf, gelet op de omstandigheid dat door de weinig voortvarende aanpak van de Raad van Toezicht het geschil zich lange tijd heeft voortgesleept alvorens de deken overging tot het indienen van een klacht, kan worden volstaan met een waarschuwing.

Overwegingen van het hof

De eisen van een goede praktijkuitoefening kunnen per geval verschillen maar brengen in elk geval mee, dat de bereikbaarheid van de advocaat voor zijn cliënten en voor anderen met wie hij in het kader van de belangenbehartiging voor zijn cliënten in contact treedt, en zijn geheimhoudingsplicht gewaarborgd zijn. Op welke wijze dat is gewaarborgd, kan verschillen naar gelang de aard en omvang van de praktijk van de betreffende advocaat. In het huidige tijdperk van verschillende soorten moderne communicatiemiddelen, in het bijzonder e-mail en mobiele telefoon, kan niet in het algemeen de eis worden gesteld dat de advocaat en/of een secretaresse (meestal) tijdens kantooruren fysiek op het kantooradres aanwezig is. Als dat, zoals bij mr. X, niet het geval is en het kantoor slechts af en toe bemand is, dienen wel andere, sluitende voorzieningen te zijn getroffen om ervoor te zorgen dat rechtstreeks contact met de advocaat steeds mogelijk is, dat mensen die onverwacht bij het kantoor langskomen afdoende te woord worden gestaan, en dat stukken die op het kantoor worden bezorgd, betekend of afgegeven met inachtneming van de vereiste vertrouwelijkheid zo spoedig mogelijk aan de advocaat ter hand gesteld worden.

In de praktijkuitoefening van mr. X zijn deze zaken naar het oordeel van het hof voldoende gewaarborgd. Zijn – naar hij stelt alleen vaste – cliënten kunnen hem steeds op zijn huisadres – waarvan het postadres, de telefoon en het faxnummer op het briefpapier staan vermeld – bereiken. Een zeldzame toevallige passant op het kantoor wordt, als daar niemand is, verwezen naar de hoofdingang van hetzelfde pand waar de passant te woord wordt gestaan en desgewenst naar (de telefoon, fax of e-mail van) mr. X wordt verwezen. Per post aan het adres B bezorgde stukken worden dagelijks door zijn echtgenote meegenomen en aan hem gegeven, en aan het adres B afgegeven stukken worden door een vaste secretaresse, die daarvoor aan een geheimhoudingsplicht is gebonden, op het kantoor van zijn echtgenote in ontvangst genomen en vervolgens eveneens door de echtgenote van mr. X aan hem afgegeven.

Dat mr. X geen (groter) bord aan de deur van zijn kantoor heeft en dat op het kleine naambordje geen vermelding ‘advocaat en procureur’ staat, acht het hof in dit geval niet van belang. Van klachten over zijn bereikbaarheid is immers niet gebleken en het staat mr. X vrij om in zijn praktijkvoering af te zien van de mogelijkheid van nieuwe cliënten die afkomen op een naam- en beroepsaanduiding aan de gevel.

Volgt

Het hof vernietigt de beslissing van de raad en verklaart het bezwaar alsnog ongegrond.

PRAKTIJK VOORTZETTEN TERWIJL GESCHORST

*Voorzitter van de Raad van Discipline Amsterdam 18 maart 2003
(mr. Van Bennekom)*

Voortzetting van de praktijk door een advocaat die geschorst is.

- *Advocatenwet artikelen 48g en 60b e.v.*
- *Grondwet artikelen 112 en 120*
- *EVRM artikel 6*

Feiten

Bij beslissing van 3 februari 2003 heeft de Raad van Discipline tegen mr. X. de tenuitvoerlegging gelast van twee maatregelen van voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk. Mr. X stelt tegen deze beslissing hoger beroep in, hoewel artikel 48g van de Advocatenwet bepaalt dat een dergelijke beslissing niet aan enig rechtsmiddel is onderworpen. Bij brief van 4 februari 2003 zegt de deken mr. X aan dat de schorsing ingaat op 13 februari 2003 en zal doorlopen tot 14 mei 2004 en geeft hij mr. X de aanwijzing met hem in overleg te treden over de waarneming van de praktijk. Mr. X stelt zich op het standpunt dat de beslissingen van de Raad van Discipline, waarbij hem voorwaardelijke schorsingen zijn opgelegd en de beslissing, waarbij de tenuitvoerlegging is gelast, strijdig zijn met artikel 6 EVRM, omdat op grond van die verdragsbepaling de raad niet bevoegd was tot het nemen van die beslissingen en voorts dat het instellen van hoger beroep tegen de beslissing waarbij de tenuitvoerlegging is gelast er toe leidt dat de beslissing vooralsnog geen kracht van gewijsde zal krijgen en derhalve tenuitvoerlegging niet mogelijk is. Mr. X zet de praktijk voort. De deken verzoekt een rapporteur aan te wijzen.

Beoordeling van de voorzitter

Het verweer van mr. X dat de raad als tuchtcollege – en daarmee de voorzitter van die raad – niet voldoet aan de vereisten van artikel 6 EVRM en dat de voorzitter derhalve in die hoedanigheid niet bevoegd is een beslissing als de onderhavige te geven, treft geen doel.

Daarbij wordt voorop gesteld dat de tuchtrechtspraak zoals geregeld in de Advocatenwet voorziet in de bij de wet ingestelde rechtsprekende colleges waarvan de bevoegdheden eveneens bij wet geregeld zijn. De gewenste deskundigheid bij de behandeling rechtvaardigt dat deze colleges ten dele zijn samengesteld uit beroepsgenoten die worden gekozen op in de wet voorziene wijze, naast met rechtspraak belaste leden van de rechterlijke macht die worden benoemd door de Minister van Justitie onderscheidenlijk de Kroon. Alle leden van deze colleges worden benoemd voor een bepaalde vaste termijn van vier onderscheidenlijk vijf jaren, met dien verstande dat de leden-advocaten van de raden van discipline worden gekozen voor ten hoogste vier jaren. Deze wijze van benoeming alsmede de regeling van incompatibiliteiten bieden voldoende waarborg voor hun onafhankelijkheid. De enkele omstandigheid dat beroepsgenoten in die colleges zitting hebben is onvoldoende grond voor de veronderstelling dat zulks afbreuk

zal doen aan de onpartijdigheid van die colleges. Daarnaast biedt de samenstelling van het Hof van Discipline, dat in meerderheid bestaat uit met rechtspraak belaste leden van de rechterlijke macht, nog een extra waarborg voor een onafhankelijke en onpartijdige behandeling in hoger beroep.

Van belang is in dit verband voorts dat de voorzitter die is verzocht een voorziening als de onderhavige te treffen een met de rechtspraak belast lid van de rechterlijke macht is.

Mr. X heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat de regeling zoals voorzien in de artikelen 60b e.v. Advocatenwet niet onder het tuchtrecht valt, zodat er slechts sprake kan zijn van een civiel- of strafrechtelijk geschil. De bevoegdheid om een dergelijk geschil te berechten is krachtens artikel 112 Grondwet opgedragen aan de rechterlijke macht, waartoe de Raad van Discipline en daarmee haar voorzitter niet behoort.

Dit verweer treft evenmin doel. Nog daargelaten dat artikel 120 Grondwet in de weg staat aan een toetsing van de artikelen 60b e.v. Advocatenwet aan artikel 112 van de Grondwet, berust het verweer van mr. X op een onjuiste lezing van artikel 112 van de Grondwet. Lid 2 van deze bepaling staat toe dat geschillen die niet uit burgerlijke rechtsbetrekkingen zijn ontstaan opgedragen kunnen worden aan gerechten die niet behoren tot de rechterlijke macht. De wet regelt de wijze van behandeling en de gevolgen van de beslissingen. Bij wet van 28 maart 2002 (*Staatsblad* 2002, 271) heeft de wetgever de Raad van Discipline de bevoegdheid gegeven om op verzoek van de deken van de orde waartoe de advocaat behoort, een advocaat die tijdelijk of blijvend geen blijik geeft zijn praktijk behoorlijk uit te kunnen oefenen, voor onbepaalde tijd in de uitoefening van de praktijk te schorsen dan wel één of meer voorzieningen met betrekking tot de praktijkuitoefening van de betrokken advocaat te treffen die hij geboden acht. Met het oog op deze voorzieningen kan, op verzoek van de deken, krachtens artikel 60c Advocatenwet door de voorzitter van de raad een rapporteur worden benoemd, die onderzoekt of er sprake is van een situatie zoals voorzien in artikel 60b Advocatenwet. De wetgever heeft met deze regeling willen voorzien in een lacune die bestond in de regelgeving betreffende het toezicht dat krachtens de Advocatenwet aan de in die wet genoemde organen is opgedragen. De regeling heeft de strekking de organen die krachtens de Advocatenwet met toezicht zijn belast, in aanvulling op de bestaande bevoegdheden een instrument ter beschikking te stellen waarmee dit toezicht op een meer doeltreffende wijze kan worden geëffectueerd. De uitoefening van de in de artikelen 60b e.v. Advocatenwet gegeven bevoegdheden is met de nodige waarborgen omkleed. Ook het entameren van een onderzoek zoals voorzien in artikel 60c van de Advocatenwet is met waarborgen omkleed. De voorzitter, die in zijn hoedanigheid van lid van de rechterlijke macht krachtens artikel 46b lid 2 door de Minister van Justitie is benoemd, beslist over een verzoek ex artikel 60c. Tegen de beslissing van de voorzitter is vervolgens verzet mogelijk bij de voltallige raad.

Anders dan mr. X stelt, gaat deze procedure blijkens het voorgaande niet over een geschil over burgerlijke rechten of schuldvorderin-

gen, maar ziet het op een geschil bedoeld in de zin van artikel 112 lid 2 Grondwet, nu dit niet uit burgerlijke rechtsbetrekkingen is ontstaan. Het geschil betreft immers de vraag of de bevoegdheden toegekend in de artikelen 60b e.v. Advocatenwet ten aanzien van mr. X kunnen worden uitgeoefend.

Voorts heeft mr. X zich meer subsidiair op het standpunt gesteld dat de deken met zijn verzoek zijn bevoegdheid tot het doen van een dergelijk verzoek voor een ander doel heeft gebruikt dan waarvoor het is bestemd. Mr. X stelt zich op het standpunt dat de doelstelling van de procedure ex artikel 60b Advocatenwet slechts ziet op gevallen waarin sprake is van ernstig disfunctioneren van de praktijk en dat de daar gegeven bevoegdheden ertoe strekken die praktijk op orde te krijgen. Met het onderzoek bedoeld in artikel 60c Advocatenwet kan worden vastgesteld of van een dergelijke situatie sprake is. Van de situatie als omschreven in de artikelen 60b Advocatenwet is volgens mr. X geen sprake.

Dit verweer van mr. X treft evenmin doel. Het creëren van de voorziening bedoeld in artikel 60b e.v. is ingegeven door de omstandigheid dat op grond van de bestaande bevoegdheden niet op korte termijn een voorziening kon worden getroffen voor een niet of niet goed functionerende praktijk (MvT, TK 26 940, nr. 3, pag. 2). Blijkens de memorie van toelichting is er sprake van een onbehoorlijke praktijkuitoefening wanneer de betreffende advocatenpraktijk structureel disfunctioneert of zodanig disfunctioneert dat de rechtshulpverlening van veel cliënten in het gedrang is. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen (de opsomming van de disciplinaire uitspraken die tegen mr. X zijn gewezen, *bew.*) wordt vastgesteld dat er in het recente verleden in meerdere zaken tegen mr. X tuchtrechtelijke veroordelingen zijn uitgesproken die het gevolg zijn van de wijze waarop hij zijn praktijk uitoefent. Voorts is komen vast te staan dat mr. X na de uitspraak van 3 februari 2003 en na de aanwijzing van de deken bij brief van 4 februari 2003, toch (als procureur) ten minste één procesrechtelijke rechtshandeling heeft verricht en in rechte is blijven optreden zonder aan zijn cliënten kenbaar te maken dat tegen hem de maatregel van schorsing ten uitvoer is gelegd. Daarmee heeft hij zijn cliënten opzettelijk blootgesteld aan mogelijke nadelige gevolgen die dit optreden niettegenstaande de schorsing kan hebben. Ook staat vast dat mr. X, niettegenstaande het ontbreken van de bevoegdheid als advocaat zijn praktijk uit te oefenen, niet heeft voorzien in een behoorlijke waarneming nu hij het voornemen heeft kenbaar gemaakt en ook in de praktijk heeft uitgevoerd, vooralsnog zelf zijn praktijk uit te blijven oefenen.

Gelet op deze omstandigheden en gelet op de (motivering van de) eerder tegen mr. X uitgesproken maatregelen die aanleiding gaven tot het treffen van die maatregelen, is de voorzitter van oordeel dat de deken zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er aanwijzingen zijn dat sprake is van een situatie waarin mr. X geen blijik ervan geeft zijn praktijk behoorlijk uit te kunnen oefenen. Evenmin treft doel de stelling dat de deken zijn bevoegdheid tot het verzoeken van een onderzoek als bedoeld in artikel 60c Advocatenwet voor een ander doel gebruikt dan waarvoor het gegeven is. Het verzoek van de deken

strekt er immers toe voorzieningen te treffen waarop de wetgever nu juist het oog heeft gehad en die de strekking hebben te voorkomen dat niet alleen de belangen van de cliënten van mr. X worden geschaad, maar ook het publieke belang bij een goede beroepsuitoefening (MvT, TK 26 940, nr. 3, pag. 3).

Ten slotte heeft mr. X zich op het standpunt gesteld dat het instellen van hoger beroep tegen de op 3 februari 2003 gegeven beslissing ertoe heeft geleid dat die beslissing geen kracht van gewijsde heeft zodat de maatregel van schorsing niet ten uitvoer kan worden gelegd.

Tegen een beslissing tot tenuitvoerlegging krachtens artikel 48e Advocatenwet staat krachtens artikel 48g hoger beroep open. Deze regeling heeft de kennelijke strekking dat de beslissing tot tenuitvoerlegging direct in kracht van gewijsde gaat zodat deze gelet op artikel 59 Advocatenwet direct ten uitvoer kan worden gelegd. Bij brief van 6 februari 2003 aan de deken heeft de raadsman van mr. X aangegeven dat tegen de beslissing tot tenuitvoerlegging van 3 februari 2003 hoger beroep zal worden ingesteld op de grond dat de Raad van Discipline niet voldoet aan de eisen gesteld in artikel 6 EVRM en uit dien hoofde niet bevoegd was tot het geven van de litigieuze beslissing. Ter zitting heeft de raadsman van mr. X verklaard dat het aangekondigde beroep op 5 maart 2003 is ingesteld. Aangezien een afschrift van het beroepschrift niet is overgelegd heeft de voorzitter niet kunnen vaststellen of het beroep tijdig is ingesteld en op welke gronden het is ingesteld. Nu de mededeling van de gemachtigde van mr. X echter niet door de deken is bestreden, zal de voorzitter er voorshands van uit gaan dat tijdig beroep is ingesteld op de door mr. X in zijn brief en ter zitting aangegeven gronden.

Mr. X heeft terecht gesteld dat niettegenstaande het appèlverbod vervat in artikel 48g Advocatenwet het hoger beroep tegen de beslissing tot tenuitvoerlegging ontvankelijk is, indien daaraan ten grondslag is gelegd dat sprake is geweest van schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet meer kan worden gesproken. Hoewel, zoals reeds overwogen niet is komen vast te staan dat mr. X deze grond aan zijn hoger beroep ten grondslag heeft gelegd, zal voorshands er van

uit worden gegaan dat dit het geval is. De enkele omstandigheid dat niettegenstaande het appèlverbod in deze en andere in uitzonderlijke gevallen hoger beroep mogelijk is, brengt echter niet met zich dat een dergelijke beslissing gedurende de tijd dat het hoger beroep op deze uitzonderlijke gronden openstaat, geen kracht van gewijsde heeft, nu het de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever is geweest dat de beslissing op de voet van artikel 48e Advocatenwet onmiddellijk kracht van gewijsde zou krijgen. Op grond van het voorgaande moet worden geoordeeld dat in elk geval gedurende de periode 3 februari tot 5 maart 2003 de beslissing onherroepelijk was en de deken derhalve de bevoegdheid had die hij blijkens zijn brief van 4 februari 2003 heeft aangewend. Vaststaat dat mr. X in deze periode proceshandelingen heeft verricht.

Of het instellen van hoger beroep op 5 maart 2003 vervolgens ertoe heeft geleid dat de tenuitvoerlegging door dit enkele feit is geschorst, kan in het midden blijven. Mr. X heeft aan zijn beroep ten grondslag gelegd dat de Raad van Discipline gelet op artikel 6 EVRM geen onafhankelijke en onpartijdig rechtsprekend college is. Deze stelling treft volgens vaste en gepubliceerde rechtspraak van het Hof van Discipline geen doel. Aangezien voorts geen bijzondere omstandigheden zijn gesteld op grond waarvan het hof mogelijkerwijs in dit geval tot een ander oordeel zal komen, is de voorzitter onder deze omstandigheden van oordeel dat aan de gevolgen van dit aanwenden van dit – volgens de wet uitgesloten – rechtsmiddel niet de gevolgen zijn verbonden die door mr. X daaraan toegekend wenst te zien. Het hoger beroep heeft kennelijk geen ander doel dan schorsing van de tenuitvoerlegging van de op 3 februari 2003 gegeven beslissing te bewerkstelligen en aldus tenuitvoerlegging van deze maatregel, die mede ertoe strekt het publieke belang bij uitoefening van een effectief toezicht te waarborgen, te frustreren.

Volgt

Toewijzing van het verzoek en benoeming van mr. Y tot rapporteur met bepaling van de werkzaamheden die mr. Y heeft te verrichten en de wijze waarvan hij daarvan verslag heeft te doen. ●

(advertentie)

Mr. A.C. Oberman heeft besloten haar advocatenpraktijk te verwisselen voor de externe begeleiding en coaching van stagiaires en medewerkers. Als ervaren advocaat wil zij jonge advocaten, naast de opleiding die het kantoor hen biedt, de aandacht geven die het mogelijk maakt een gefundeerde conclusie te bereiken over hun plaats binnen de advocatuur.

060 673 72 60
060 672 42 95
advocaat@wpl.nl